Nr. 14 **Poznań, dnia 4 kwietnia 1925 r.** **1925**

Dziennik Urzędowy

Województwa Poznańskiego

Wiersz dwułamowy kosztuje 50 groszy. Cenę poszczególnych numerów oblicza się według arkuszy. Arkusz kosztuje 25 groszy.

Dział urzędowy.

186. Rozporządzenie policyjne dotyczące czyszczenia i płukania naczyń do picia w lokalach szynkarskich i restauracyjnych.

Na mocy §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym (Polizeiverwaltung) z dnia 11 marca 1850 (Zbiór praw str. 265) i § 137 ustęp 2 ustawy dotyczącej ogólnej administracji krajowej z dnia 30 lipca 1883 r. rozporządza się za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na cały obszar Województwa Poznańskiego co następuje:

§ 1.

W lokalach restauracyjnych i wyszynkach należy utrzymywać naczynia do picia, w których podaje się gościom trunki, każdego czasu w czystym stanie.

Wobec tego winny naczynia te być codziennie gruntownie czyszczone.

§ 2.

Przed każdorazowem napełnieniem należy naczynia do picia wypłukać, zanurzając je całkowicie w wodzie. Zaniechanie tegoż może nastąpić tylko na wyraźne życzenie gościa, który naczynia poprzednio już używał.

§ 3.

Naczynie do płukania winno być z metalu względnie mieć wkładkę metalową, musi być utrzymywane w czystości i zawierać pojemność 50 cm. długości, 30 cm. szerokości i 30 cm. wysokości. Naczynie należy umieścić w lokalu lub ubocznej ubikacji w ten sposób, aby każdy gość dogodnie mógł stwierdzić czystość naczynia.

Do opróżnienia naczynia z wody musi być urządzenie kurkowe względnie wentylowe.

Miejscowa władza policyjna może udzielić piśmiennie zezwolenia na zaprowadzenie innego sposobu czyszczenia.

§ 4.

Woda w naczyniu do płukania winna być zawsze czysta i naczynia należy dziennie przynajmniej raz gruntownie wyczyścić.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie należy umieścić w każdym lokalu na miejscu widocznem.

§ 6.

Niezastosowanie się do powyższego rozporządzenia przez właściciela lokalu, jego pełnomocników i służbę podlega karze grzywny do 30 złotych.

§ 7.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie uchylam rozporządzenie moje z daty Poznań, 11 lutego 1922 r. L. dz. 8/22 I. H., dotyczące czyszczenia i płukania naczyń do picia w lokalach restauracyjnych, a ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego Nr. 9 i 10 z dnia 11 marca 1922 r.

Poznań, dnia 29 grudnia 1924 r.

L. dz. 24896/24 II. Wojewoda: *Biniński.*

187. Rozporządzenie policyjne o licencjonowaniu stadników.

Na mocy § 137, 139, 140 pruskiej ustawy o administracji krajowej z dnia 30 lipca 1883 (Pr. zbiór praw str. 195) i pr. ustawy o administracji z 11 marca 1850 r. (Pr. zbiór praw str. 265) zarządza się niniejszem za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego przy równoczesnem unieważnieniu tut. rozporządzenia policyjnego o licencjonowaniu stadników z 24 października 1920 (3656/20 I. A. 6 Dz. Urz. 54, 538) co następuje:

§ 1.

Kto chce dopuszczać stadnika do obcych krów lub jałowic, winien mieć do tego odpowiednie zezwolenie właściwej Komisji Licencyjnej. Zezwolenie takie jest również potrzebne dla stadników będących wspólną własnością gminy, związku lub spółki, o ile mają być używane do stanowienia własnych i obcych krów lub jałowic.

Licencjonowaniu nie podlegają stadniki licencjonowane przez związki hodowlane, znajdujące się pod nadzorem Izby Rolniczej. Dowód odpowiedni winien właściciel stadnika przedłożyć właściwej Komisji Licencj. na ręce p. Starosty. Wykaz taki ma tę samą ważność jak świadectwo o uzyskanej licencji, wystawione przez wyżej wymienioną Komisję Licencyjną.

W dalszym ciągu nie ulegają licencjonowaniu stadniki stacyjne, stojące pod stałą kontrolą Izb Rolniczych. Również można dopuszczać do obcych krów bez specjalnego zezwolenia właściwej Komisji Licencyjnej aż do przyszłego terminu licencyjnego stadnika, nabytego na licytacjach związków hodowlanych, uznanych przez Izbę Rolniczą. Dany właściciel stadnika wykazać się powinien odpowiedniem świadectwem Izby Rolniczej.

§ 2.

Przegląd i licencjonowanie stadników uskutecznia Komisja Licencyjna, składająca się:

1. z przewodniczącego lub jego zastępcy, mianowanych przez Wojewodę Poznańskiego za porozumieniem się z właściwym Wydz. Powiatowym i Wielkopolską Izbą Rolniczą;
2. dyrektora hodowlanego Wielkop. Izby Roln. lub jego zastępcy;
3. lekarza weter., o ile możności powiatowego, zamianowanego przez odn. Starostę;
4. jednego członka danego okręgu lub jego zastępcy, wyznaczonego przez Wydział Powiatowy.

Przewodniczącego i członków komisji mianuje się na przeciąg 3 lat.

§ 3.

Każdy powiat stanowi kilka okręgów licencyjnych, oznaczonych do przeglądu stadników przez Wydział Powiatowy możliwie z uwzględnieniem obszarów poszczególnych komisarjatów obwodowych.

§ 4.

Licencjonowane w poszczególnych powiatach stadniki muszą koniecznie odpowiadać kierunkowi hodowlanemu dla bydła włościańskiego, postanowionemu w myśl propozycji Izby Rolniczej.

§ 5.

Licencje odbywają się na wiosnę i w jesieni każdego roku. Bliższe terminy wyznacza przewodniczący obwodowej Komisji Licencyjnej, powiadamiając o tem Starostę i Izbę Rolniczą.

Terminy winien Starosta ogłosić przynajmniej 8 dni przedtem w Orędowniku Powiatowym, oznaczając miejscowość, dzień i godzinę przeglądu stadników. Prócz tego winien Starosta powiadomić o terminie wszystkich członków odnośnych Komisyj Licencyjnych.

Stadniki muszą mieć w nosach nałożone kółka, prócz tego winien być na miejscu kapturek do zasłony oczu.

§ 6.

Uchwały Komisji Licencyjnej zapadają na podstawie wydanej przez Izbę Rolniczą punktacji, zwykłą większością głosów i muszą być ogłoszone natychmiast. Równocześnie przy licencji określa Komisja Licencyjna wysokość skokowego.

Przy równości głosów decyduje głos przewodniczącego. Uchwała komisji jest ostateczna bez względu na ilość obecnych członków.

§ 7.

Licencja jest ważna na 1 rok od terminu wiosennego lub jesiennego aż do odpowiedniego terminu przyszłego roku (patrz jednakże § 9).

§ 8.

Właścicielowi licencjonowanego stadnika wręcza się rejestr do prowadzenia kontroli sta-

nowień według załączonego wzoru. Utrzymujący stadnika winien prowadzić rejestr ten prawidłowo i na życzenie przedłożyć go każdej chwili władzy policyjnej lub Komisji Licencyjnej. Licencjonowanym stadnikom wciąga się prócz tego w prawe ucho kolczyk, z którego wynikać powinien rok licencji i powiat, w którym licencjonowanie nastąpiło.

§ 9.

Wystawione świadectwa przez przewodniczącego Komisji Licencyjnej mają ważność tylko na powiat, w którym licencja nastąpiła, o ile w sąsiednim powiecie obowiązuje inny kierunek hodowli (p. § 13).

§ 10.

Starsze kilkakrotnie licencjonowane stadniki mogą być przez Komisję Licencyjną zwolnione od dalszych przedstawień. Członkowie komisji są uprawnieni do oglądania licencjonowanych stadników każdego czasu i poza terminem licencyjnym. O oględzinach takich winien członek komisji zrobić odpowiednią wzmiankę w rejestrze stanowień.

§ 11.

Po uskutecznieniu licencji winna komisja Staroście przedłożyć wykaz licencji, który zawierać musi nazwisko, zamieszkanie właściciela (gmina, związek, spółka) oraz miejscowość postoju, odznaki licencjonowanego stadnika, w dalszym ciągu wysokość skokowego i wynik punktacji. Ten sam wykaz winien być ogłoszony w Orędowniku i doniesionym w odpisie Wielkopolskiej Izbie Rolniczej i P. Wojewodzie Poznańskiemu.

§ 12.

Opłatę za licencję ustanawia Wydział Powiatowy. Koszta licencji przyjmuje poszczególny powiat na swój budżet, wobec tego wpływają opłaty za licencję do kasy jego.

Członkowie Komisji Licencyjnej otrzymują z kasy Wydz. Pow. djety VII kateg. urz. państw., zwrot kosztów podróży wedle przepisów odnoszących się dla urzędn. państw. VII kategorji.

§ 13.

Stadniki, które z ważnych powodów nie mogły być do licencji doprowadzone, lub które dopiero po licencji nabyte zostały, mogą być przez Komisję Licencyjną i poza terminem podanym w § 5 licencjonowane, wyłącznie jednak na koszt właściciela. Należy odnośny wniosek przedłożyć na ręce Starosty, który przewodniczącego komisji o tem powiadamia.

§ 14.

W powiatach miejskich zastosowuje się powyższe przepisy dotyczące licencji, składu komisji, jej działalności z tą jednak różnicą, że w miejsce Starosty wchodzi prezydent miasta, a zamiast Wydziału Powiatowego, magistrat, w miejsce zaś kasy komunalnej, kasa miejska.

§ 15.

Grzywnie do 50 zł ulega, kto:

a) niezalicencjonowanego stadnika dopuszcza do obcych krów,
b) własne krowy lub jałowice dopuszcza do obcego stadnika nielicencjonowanego,
c) nie wypełnia przepisów i prowadzenia rejestrów skoków.

W razie powtórnego przekroczenia powyższych przepisów odnośnie pkt. a) lub c) odbiera się danej osobie prawo do trzymania stadnika (buhaja), a odnośnie pkt. c) cofnąć można udzieloną licencję dla danego stadnika.

§ 16.

Powyższe rozporządzenie obowiązuje z dniem ogłoszenia obowiązująco na cały obszar Województwa Poznańskiego.

Poznań, dnia 24 marca 1925 r.

L. dz. 11662/25. I. Wojewoda Poznański.

REJESTR STANOWIEŃ.

Nazwisko i miejsce zamieszk. właściciela stadnika:

....

Opis stadnika:

Nazwa ....
Maść ....
Odznaki ....
Rok urodzenia ....
Rasa....................................
Pochodzenie....................................
Skokowe ....
Uwagi ....
Rejestr wystawiono dla ....

....

obejmuje .... stronnic numerowanych.

............................, dnia .... 19.......

(pieczęć)

....

(podpis sołtysa lub komisarza obw.)

Wykaz stanowionych krów:

Nr. bież.	Opis krów (wiek, maść, odznaki)	Nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela	Data stanowienia	Uwagi*)
1	2	3	4	5

*) Jeżeli krowa powtórnie została stanowiona; należy datę stanowienia odnośnej krowy umieścić w rubryce Nr. 5.

188. W miejsce p. Krąkowskiego w Solcu zamianowałem p. Michała Czerniaka w Krzykosach urzędnikiem Stanu Cywilnego na obwód Bronisław w powiecie średzkim.

Poznań, dnia 20 marca 1925 r.

L. dz. 11124/25 I. Wojewoda Poznański.

189. Rozpisuję niniejszem konkurs na osobistą koncesję apteki w Bydgoszczy przy Rynku Zbożowym, którą dotychczasowy właściciel oddał Państwu.

Do konkursu na powyższą koncesję wzywam Panów aptekarzy z odpowiednią kwalifikacją, naznaczając termin do zgłoszeń na 4 tygodnie od ogłoszenia publicznego konkursu.

Stosując się do istniejących praw, specjalnie do rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1894 r., zaznaczam wyraźnie, że prezentowanie następcy jest wykluczone i że koncesja ostatniego posiedziciela celem dalszego jej rozdania wraca do Państwa.

Do wniosku dołączone być muszą wszystkie potrzebne świadectwa i dowody uzdolnienia, przejrzysto uporządkowane, z dokładnem podaniem treści.

Do tego należą:

1. dokładny życiorys,
2. oryginał aprobacji lub uwierzytelniony jej odpis,
3. świadectwa z czynności zawodowej, z których da się stwierdzić jasno czas kondycjonowania,
4. świadectwo władzy policyjnej o dobrem prowadzeniu,
5. uwierzytelniony wykaz kapitału, do kupna urządzenia apteki i towarów aptecznych wystarczającego,
6. zapewnienie, że kandydat zgadza się na wszystkie w przyszłem ustawodawstwie polskiem przewidziane zmiany oraz na wynikające z nich zobowiązania.

Starający się o koncesję winien sumiennie według swej najlepszej wiedzy zdać oświadczenie, czy już raz posiadał aptekę, od którego dnia do którego dnia był jej posiedzicielem, dalej winien dokładnie podać powody, które go do wyzbycia się apteki skłoniły, w końcu za jaką cenę aptekę swoją sprzedał, przedkładając równocześnie urzędowo stwierdzone dokumenta kupna i sprzedaży.

Poznań, dnia 25 marca 1925 r.

L. dz. 3778/25 VII. Wojewoda Poznański.

190. Przetarg publiczny na dzierżawę rybołóstwa państwowego w Wylatowie, pow. Mogilno, stacja kolei Wydartowo, Województwo Poznańskie, obszaru ca. 75 hektarów, na czas od 1 kwietnia 1925 r. do 31 marca 1937 roku odbędzie się **dnia 22 kwietnia 1925 r. o godzinie 11 przed poł.** na plebanji Ks. Prob. Jagodzińskiego w Wylatowie.

Wadjum licytacyjne w wysokości 500 złotych — w słowach pięćset złotych — należy do dnia przetargu złożyć w najbliższej Kasie Skarbowej lub Banku.

Przetarg rozpoczyna się z hektara przestrzeni wodnej od 4 kg. pierwszej jakości żywego szczupaka.

Do przetargu będą przypuszczeni tylko zawodowi rybacy, posiadający patent rybacki i poświadczenie policyjne, że nie są karani i wykażą się kwitem Kasy Skarbowej względnie Banku na złożone wadjum.

Dowody na złożone wadjum oraz poświadczenie policyjne, że nie jest karany i jest rybakiem, należy przedłożyć w dniu przetargu.

Warunki dzierżawne będą w dniu terminu wyłożone względnie ogłoszone.

Poznań, dnia 24 marca 1925 r.

Urząd Wojewódzki.
Wydział Dóbr Państwowych.
(—) *Dr. Osowicki.*

L. dz. 1500/25. IX.

Dział nieurzędowy.

191. Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) podaje do wiadomości, że Wschodnio-Niemieckie Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń od gradobicia we Wrocławiu (Ostdeutscher Hagelversicherungs-Verband auf Gegenseitigkeit in Breslau), Generalna Reprezentacja w Bydgoszczy, ul. Gdańska 134, działające na obszarze b. dzielnicy pruskiej, rezygnuje z dalszej działalności akwizycyjnej na wspomnianym obszarze. Osoby, mające do Towarzystwa pretensje z tytułu umowy ubezpieczenia, winny zawiadomić o tem Ministerstwo do dnia 31 maja 1925 roku.

Warszawa, dnia 9 stycznia 1925 r.

Ministerstwo Skarbu.
Państwowy Urząd Kontroli Ubezp.

L. dz. 3926/U. U.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Towarowa 23.